

[Fogh Rasmussen]

ne i saneringsloven. Det, justitsministeriets lovkontor har udtalt sig om, er alene lovforslagets §§ 14, 18 og 26, som omhandler byfornyelse. Det, som er det nye i forhold til saneringsloven, og det, som er det udvidende i forhold til saneringsloven, er, at byfornylesloven for det første lægger op også til boligmodernisering, og for det andet, at byfornylesloven er tænkt at skulle omfatte langt, langt flere boliger end saneringsloven. Jeg har aldrig udtalt, at man ganske uden ændringer kunne bruge saneringsloven i større omfang end i dag. Vi har altid sagt, og det har vi påpeget gang på gang også i udvalget, at det naturligt ville kræve en række justeringer.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Hr. Fogh Rasmussen siger nu, at byfornylesloven giver adgang til byfornyelse i større omfang, end saneringsloven giver adgang til. Ja men er det ikke også det, venstre ønsker? Ønsker venstre ikke også, at byfornyles skal antage et større omfang i de kommende år, nu hvor nybyggeriet går ned, hvor parcelhusbyggeriet falder? Så er der vel ikke nogen modsætning med hensyn til byfornyles omfang. Det må dog være sådan – det fremgår tydeligt af venstres og konservatives fælles betænkning bidrag – at man netop er enig i, at det store byfornylesbehov skal klares, og at der derfor ikke på det punkt er nogen forskel mellem at anvende saneringsloven og byfornylesloven.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

To bemærkninger til hr. Dræbye. For det første om omfanget: vi har som en af begrundelserne for vor kritik af den byfornylesplan, regeringen har lagt op til, påpeget den uhyggeligt dyre finansieringsmodel, som er indeholdt i byfornyleslovforslaget, og som netop gør, at hvis man ønsker et øget omfang af byfornyelse og modernisering, så kan det i hvert tilfælde ikke ske med den finansieringsmodel, som er indeholdt i boligministerens lovforslag. Det er også derfor, vi har sagt, at det er helt, helt utilfredsstillende, at man lader det problem være uafklaret og bare putter det i udvalg.

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Andersen og til hr. Fogh Rasmussen, når man taler om, at byfornyleslovforslaget mængdemæssigt og geografisk har en anden udbredelse end saneringsloven, at det kun er delvis rigtigt. Afgørende for, hvad der sker, er, hvor mange penge vi har til rådighed til sanering og byfornyelse, og det er det beløb, der er sat af i beskæftigelsesplanen. Vi kan anvende disse penge enten efter saneringsloven eller efter byfornylesloven, og vi kan anvende dem præcis de samme steder og præcis i samme omfang, dog med den tilføjelse, at byfornylesloven giver mulighed for, at man uden for egentlige sanerings- eller byfornylesområder støtter boligforbedring, men det er kun, hvis ejeren og halvdelen af lejerne anmoder derom, at de kan få offentlig støtte. Hvis der er et større omfang, så er der tale om et større tilbud, men tvangselementet er præcis det samme.

Lad mig sige til hr. Fogh Rasmussen, at det blev meget klart udtrykt, at det, der var problemet, jo ikke var ekspropriationsbestemmelserne, men finansieringsreglerne. Derfor er det, hvis man nu påberåber sig grundlovens § 73, stk. 2, ikke på grund af ekspropriationsbestemmelserne – det har denne debat vist, den har jo ikke drejet sig om ekspropriationsbestemmelserne, den har drejet sig om alt muligt andet – så er det på grund af alt muligt andet, men all right, sådan er spillereglerne. Det kan man gøre. Man skal bare vide, hvad det er, man gør.

Så spørger hr. Fogh Rasmussen mig, hvorfor jeg ikke kunne gå videre med saneringsloven og så drøfte disse ting videre i sommerens løb og i næste samling og så få en bedre byfornyleslov, når tingene bliver arbejdet bedre igennem. Hvorfor kan jeg ikke gå videre med saneringsloven? Dér gentager jeg, hvad også hr. Keld Andersen var inde på, at jeg har sagt: jo, jeg kan godt gå videre med saneringsloven. Jeg kan lave præcis det samme i omfang, lave præcis det samme ved bygninger med saneringsloven som med byfornylesloven; men det er synd for lejerne, og det er synd for ejerne at gøre det på den måde, for mens saneringsloven tager udgangspunkt i de enkelte bebyggelser, i de enkelte bygninger, så tager byfornylesloven udgangspunkt i den enkelte ejers og den en-